Μηναίον - ΤΗι ΙΓ' ΙΟΥΛΙΟΥ

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Άντίφωνον Α΄. Ήχος β΄.

Στίχ. α'. Άγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίω, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ύψιστε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωϊ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. γ'. Ότι εὐθης Κύριος ὁ Θεὸς ήμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υίῷ καὶ Άγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Άμήν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Άντίφωνον Β'. Ήχος β'.

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Στίχ. α'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, *ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.*

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Άλληλούϊα.

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

 η ·

Στίχ. β'. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ έν έξομολογήσει, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ, ὅτι Θεὸς μέγας, Κύριος καὶ Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Άλληλούϊα.

Στίχ. γ'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Στίχ. γ'. Ότι ἐν τῆ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀρέων αὐτοῦ εἰσιν ὅτι αὐτοῦ ἐστιν ἡ θάλασσα, καὶ αὐτὸς ἐποίησεν αὐτήν, καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἔπλασαν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Άλληλούϊα.

Δόξα Πατρί και Υίῷ και Άγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Άμήν.

Ό Μονογενής Υίὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ την ημετέραν σωτηρίαν σαρκωθηναι εκ της άγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, άτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθείς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτω θάνατον πατήσας, εἷς ὢν τῆς Άγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατοὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ήμᾶς.

Άντίφωνον Γ'. Άπολυτίκιον.

Τοῦ Μηναίου --- **Ἡχος δ΄.** Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν Ἀρχιστράτηγε, δυσωποῦμέν σε ἀεὶ ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς σαῖς δεήσεσι τειχίσης ἡμᾶς, σκέπη τῶν πτερύγων τῆς ἀΰλου σου δόξης, φρουρῶν ήμᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενῶς καὶ βοῶντας· Ἐκ τῶν κινδύνων λύτοωσαι ἡμᾶς, ὡς ταξιάοχης τῶν ἄνω Δυνάμεων.

Ή, ἀντὶ τῶν Ἀντιφώνων, κατὰ τὸ τυπικόν, ψάλλονται τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοί.

Ψαλμὸς 102. Ψαλμὸς 145.

Οί Μακαρισμοί. Ήχος β'.

Έν τῆ Βασιλεία σου μνήσθητι ἡμῶν Κύριε, ὅταν ἔλθης ἐν τῆ Βασιλεία σου. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Μακάριοι οί πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Μακάριοι οἱ π εινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῆ καρδία, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Τοοπάοια.

Τῆς Ὀκτωήχου - - -

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ Υίοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Τὴν φωνὴν σοι ποοσάγομεν, τοῦ Ληστοῦ, καὶ βοῶμέν σοι Μνήσθητι ἡμῶν Σωτήο, ἐν τῆ Βασιλεία σου.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Τοῦ Χριστοῦ τὰ παθήματα, μιμησάμενοι Μάρτυρες, πάθη ποικίλα βροτῶν, ἀεὶ θεραπεύετε. Μακάριοι ἐστὲ ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Σὺν Ποοφήταις Ἀπόστολοι, σὺν Ὁσίοις Δ ιδάσκαλοι, τῷ πάντων Δ ημιουργῷ, καλῶς εὐηρέστησαν.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Μετὰ πάντων ἀνάπαυσον, τῶν Ἁγίων σου Κύριε, οὓς προσελάβου πιστούς, δεόμεθα δούλους σου.

Δόξα.

① Τοιὰς ὁμοούσιε, τοὺς ὑμνοῦντάς σε οἴκτειοον, ἐκ τῶν σκανδάλων ἐχθοοῦ, πάντας λυτοουμένη ἀεί.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, μὴ παρίδης Πανάμωμε, σώζουσα ἡμᾶς ἐκ πολλῶν πταισμάτων καὶ θλίψεων.

Εἰσοδικόν. Ἡχος β'.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν άγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Ύμνοι μετὰ τὴν Μικοὰν Εἴσοδον Ἀπολυτίκιον.

Τοῦ Μηναίου - - -

˙**Ηχος δ΄.** Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν Ἀρχιστράτηγε, δυσωποῦμέν σε ἀεὶ ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς σαῖς δεήσεσι τειχίσης ἡμᾶς, σκέπη τῶν πτερύγων τῆς ἀΰλου σου δόξης, φρουρῶν ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενῶς καὶ βοῶντας Ἐκ τῶν κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ὡς ταξιάρχης τῶν ἄνω Δυνάμεων.

Τοῦ Ναοῦ.

(Τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.)

Ώς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως, ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι Κύριε, τοὺς θεοφόρους Μάρτυρας ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνη βαθείᾳ, τὴν Ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον, πολυέλεε.

Ο ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Άγιος ὁ Θεός, ἄγιος Ἰσχυρός, ἄγιος Άθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ΄)

Δόξα Πατοὶ καὶ Υίῷ καὶ Άγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Άγιος Άθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ό Απόστολος

Τοῦ Ἀοχαγγέλου.

Ποοκείμενον. ή Τχος δ΄. Ψαλμός 103.

Ό ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα.

Στίχ. Εὐλόγει, ή ψυχή μου, τὸν Κύριον. Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

Εβο 2:2-10

Άδελφοί, εἰ ὁ δι' ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοή ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν, πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; Ήτις, ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ κυρίου, ύπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη, συνεπιμαρτυροῦντος τοῦ θεοῦ σημείοις τε καὶ τέρασιν, καὶ ποικίλαις δυνάμεσιν, καὶ πνεύματος άγίου μερισμοῖς, κατὰ τὴν αὐτοῦ θέλησιν. Οὐ γὰο ἀγγέλοις ὑπέταξεν τὴν οἰκουμένην τὴν μέλλουσαν, περὶ ἦς λαλοῦμεν. Διεμαρτύρατο δέ πού τις λέγων, Τί ἐστιν ἄνθοωπος, ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ; "Η υίὸς ἀνθοώπου, ὅτι ἐπισκέπτη αὐτόν; Ήλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ# ἀγγέλους. δόξη καὶ τιμῆ ἐστεφάνωσας αὐτόν· πάντα ύπεταξας ύποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ. Ἐν γὰο τῷ ὑποτάξαι αὐτῷ τὰ πάντα, οὐδὲν ἀφῆκεν αὐτῷ ἀνυπότακτον. Νῦν δὲ οὔπω όρῶμεν αὐτῷ τὰ πάντα ὑποτεταγμένα. Τὸν δὲ βραχύ τι παρ# ἀγγέλους ἠλαττωμένον βλέπομεν Ἰησοῦν, διὰ τὸ πάθημα τοῦ θανάτου δόξη καὶ τιμῆ ἐστεφανωμένον, ὅπως χάριτι θεοῦ ὑπὲρ παντὸς γεύσηται θανάτου. Έπρεπεν γὰρ αὐτῷ, δι# ὃν τὰ πάντα, καὶ δι# οὖ τὰ πάντα, πολλοὺς υἱοὺς είς δόξαν ἀγαγόντα, τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας αὐτῶν διὰ παθημάτων τελειῶσαι.

Άλληλούϊα. Ήχος πλ. β΄. Ψαλμοὶ 64, 101.

Άλληλούϊα. Άλληλούϊα. Άλληλούϊα.

Στίχ. α'. Μακάριοι οῦς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Άλληλούϊα. Άλληλούϊα. Άλληλούϊα.

Στίχ. β'. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Άλληλούϊα. Άλληλούϊα. Άλληλούϊα.

Τὸ Εὐαγγέλιον

 $T\Omega\iota \; \Sigma ABBAT\Omega\iota \; TH\Sigma \; \Delta' \; EB\Delta OMA\Delta O\Sigma \; TO\Upsilon \; MAT\Theta AIO\Upsilon$

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ματ η' 14 - 23

Τῷ καιοῷ ἐκείνῳ, ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς είς την οἰκίαν Πέτρου εἶδε την πενθεράν αὐτοῦ βεβλημένην καὶ πυρέσσουσαν καὶ ήψατο τῆς χειοὸς αὐτῆς, καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ό πυρετός καὶ ἠγέρθη καὶ διηκόνει αὐτῷ. Όψίας δὲ γενομένης προσήνεγκαν αὐτῷ δαιμονιζομένους πολλούς, καὶ ἐξέβαλεν τὰ πνεύματα λόγω, καὶ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας ἐθεράπευσεν, ὅπως πληρωθῆ τὸ όηθεν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου λέγοντος. Αὐτὸς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβε καὶ τὰς νόσους ἐβάστασεν. Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς πολλούς ὄχλους περὶ αὐτὸν ἐκέλευσεν ἀπελθεῖν εἰς τὸ πέραν. Καὶ προσελθών είς γραμματεύς είπεν αὐτῷ. Διδάσκαλε, ἀκολουθήσω σοι ὅπου ἐὰν ἀπέρχη. καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς. Αἱ ἀλώπεκες φωλεούς ἔχουσι καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις, ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνη. ἕτερος δὲ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ. Κύριε, ἐπίτρεψόν μοι πρῶτον ἀπελθεῖν καὶ θάψαι τὸν πατέρα μου. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ·

Άκολούθει μοι, καὶ ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς. Καὶ ἐμβάντι αὐτῷ εἰς τὸ πλοῖον ἠκολούθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

Ύμνος εἰς τὴν Θεοτόκον.

ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικόν. Ψαλμός 103.

Ό ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ἀλληλούϊα.

"Υμνος μετὰ τὴν Θ. Κοινωνίαν. Ἡχος β΄.

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὓρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Κανόνας Νηστείας

Κατάλυσις εἰς πάντα.